

BOŽÍ REŽIE

Jeden z posledních filmů, ve kterém hrál známý německý herec Heinz Rühmann, nesl název „Vlak do Manhattanu“. Herec zde vynikajícím způsobem ztvárnil postavu kantora jedné židovské synagogy v New Yorku. Tento židovský zpěvák, který ve svém životě viděl a prožil mnoho zla a utrpení, ztrácí víru v Boha. Proto už nemohl zastávat při bohoslužbách službu kantora. Společenství věřících je tím otřeseno, nemůže uvěřit, že by jejich oblíbený zpěvák propadal pochybnostem o Boží existenci. Posílají ho k významnému rabbimu do Manhattanu, aby ho znovu přivedl k živé víře v pravého Boha.

Kantor se vydává na cestu. Protože se nevyzná ve spletité síti metra, informuje se u dozorcůho stanice a nastupuje do vlaku. Vlak je zcela prázdný, jen jedna žena sedí ve voze. Ta během jízdy vstává, otvírá okno, a v sebevražedném úmyslu chce vyskočit ven. Kantor přiskočí a zadrží ji. Hovoří s ní a rozmlouvá jí její úmysly. Podařilo se mu ji uklidnit. Na konečné stanici kantor vystupuje a s údivem zjišťuje, že nebyl ve vlaku, který měl jet do Manhattanu, ale že seděl ve vlaku do Brooklynu.

Zklamán a se stejnými pochybnostmi se vrací domů. Věřící ho však posílají k rabbimu znovu. Kantor se opět ptá na správný vlak do Manhattanu a nastupuje do vlakové soupravy, v níž cestuje - stejně jako předtím - pouze jediný člověk. Je to muž, který smutně hledí před sebe. Kantor si k němu přisedne a začíná s ním rozhovor. Dovídá se, že tento muž ve válečném zmatku ztratil ženu a marně už léta usilovně hledá nějaké stopy a informace o ní. Když se kantor ptá muže na jeho jméno, s překvapením konstatuje, že žena tohoto jména

a manželé se po dlouhé době opět s neskrývaným dojetím setkají.

Po těchto událostech si židovský zpěvák uvědomuje Boží dobrotu. Cítí v těchto zvláštních situacích naprosto zřetelně Boží vedení. Jde ještě jednou do metra a chce poděkovat dozorcům, který ho omylem poslal jiným vlakem. Nenajde ho však. Místo něho ale objeví znovu židovskou víru a svou zkušenost vyslovuje na konci filmu asi takto: „.....s Bohem se lze potkat v nejrůznějších situacích a podobách....“

Naše životní cesty a situace jsou nesmírně různorodé a rozmanité. Ale snad všichni bychom mohli dát za pravdu závěrečné větě filmu, která je také jeho hlavní myšlenkou: Boha potkáváme v různých podobách, ve kterých se s podivuhodnou vynalézavostí skrývá. Z Písma svatého se dovídáme, že Abrahám potkal Boha ve třech mužích, které s velikou pozorností přijal do svého domu a pohostil je. Mojžíš zažil setkání s Bohem ve zvláštním jevu hořícího keře. Prorok Eliáš nenachází Hospodina zástupů ani v bouři, ani ve víchru, ale v tiché vanoucím větru u jeskyně. Židovský kantor ve dvou zvláštních setkáních v newyorském metru.

A jak je to s námi? Jestliže jsme uvěřili, že Bůh je náš Otec, kterému každý z nás je tak blízký a drahý, potom je z naší strany potřebná neustálá pohotovost. Naše srdce by se měla postupem našeho duchovního zrání stále více otevírat a být připravená na setkání s Bohem v kteroukoli hodinu, či v jakékoli situaci. To je již také konkrétní úsilí o život v Boží přítomnosti, přičemž si přestáváme vybírat jen ty příjemné a sympatické situace. Přestáváme s oním, pro nás často typickým, odměřováním času, který „milostivě“ věnujeme na setkání s Bohem, a ostatní doby, ve které žijeme podle svých plánů a představ, a nepočítáme přitom s Boží reží.

Kéž i my dojdeme k přesvědčení, že neexistuje žádná situace, ve které bychom nemohli objevit našeho Pána a s důvěrou se svěřit do jeho vedení. Boha můžeme všichni zakusit v lidech, když je my jako první začneme nezištně milovat. Je na čase, abychom od sebe odhodili všechny předsudky a přetvářky. Jestliže dokážeme druhému vyjít vstříc, obdarovat ho, potom se každý z nás stane současně obdarovaným - právě touto Boží přítomností ve svém bližním. Darující se láska je smyslem lidské existence. Ona je ta, která v Božích očích rozhoduje o kvalitě a naplnění našeho života.

Otec Pavel

pravidelně navštěvuje jejich synagogu. Zprostředkuje setkání

VÝZDOBA NAŠICH KOSTELŮ

OBRAZ SV. JANA KŘTITELE NA HLAVNÍM OLTÁŘI VERMĚŘOVICKÉHO KOSTELA

Malíř Umlauf vkomponoval do tohoto obrazu křest Krista a s ním celou Svatou Trojici, která se dle sdělení písma v tom okamžiku představila. Mám velkou radost, že právě u nás máme možnost vidět Otce, Syna i Ducha Svatého tak, jak si je umělci stále představují. Víme, že Boha uvidíme až po smrti, bude-li nám to umožněno. Z obrazu však cítíme, že to bude pohled plný blaženosti. Tedy pro ty z nás, kteří si to zasloužíme.

Příhoda Křtu Páně by nám měla být dostatečně známa, proto se o ni nebudu rozepisovat. Všimněme si však více dvou postav stojících za sv. Janem Křtitelem. Znázorňují dva Janovy učedníky, Jana a Ondřeje. Tito učedníci slyšeli Jana, který říkal, že není hoden Ježíši ani zavazovat boty. Proto se rozhodli jít za Ježíšem. Ježíš je oslovil první: "Co hledáte?" Odpověděli: "Kde bydlíš, Pane?" Řekl: "Pojďte a uvidíte!"

Ježíš pochopitelně věděl, co hledají. Dal nám tak příklad, že budeme-li mít snahu hledat, sám nám ulehčí možnost správného rozhodnutí. Je mnoho takto hledajících. Musíme i my je vidět a ulehčit jim takto rozmluvu o náboženství.

Když Ondřej přivedl k Ježíši i svého bratra, Ježíš ukázal, že jej dávno zná: "Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Petr!" Tedy Ondřej, jeden z těch dvou postav v pozadí obrazu, je bratr svatého Petra.

Vidíme tedy, že zadíváme-li se na obraz hlouběji, tedy pozorněji, vidíme na něm nejen příběh Křtu Páně, nejen příběh Jana Křtitele - askety, vegetariána a muže hlásajícího celým životem i vzezřením pokání, ale vidíme v postavách v pozadí i prvopočátek budoucí církve Kristovy.

(JM)

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (25. ČÁST)

Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné (OMI)

Obláty založil P. Evžen de Mazenod k obnově katolické církve a k nápravě morálního stavu lidí Francie po revoluci a napoleónských válkách. Roku 1826 papež Lev XII. potvrdil pravidla oblátů. Zakladatel P. E. Mazenod se později stává biskupem v Marseille. Svatořečen byl v Římě v roce 1995.

Dnes obláti působí v 68 zemích světa. Do Českých zemí přišli obláti v roce 1911 z Německa., hlavně do Sudet, kde byli Němci. Působili ve Varnsdorfu, Fryšavě - Břežanech, Újezdě, Teplé, Chebu, Staré Vodě, Ústí n. Labem, Brně a Kájově, kde byl juniorát a noviciát. Po válce museli všichni německy mluvící obláti opustit Československo. V roce 1950 byli čeští obláti komunistickým režimem vyhnáni a soustředěni do koncentračních klášterů.

Obláti mají generální dům v Římě, kde sídlí představený se svými asistenty z celého světa. Každý dům je samostatný, ale podléhá pravomoci provinciála. Obláti v ČR spadají do rakouské provincie.

Obláti - (oblát znamená „zasvěcený, obětovaný“) kněží i bratři - pořádají lidové misie a pracují s mládeží. Jsou specialisty pro „obtížné misie“. Oblát by měl být zapálen touhou po svatosti a láskou ke Kristu za doprovodu Panny Marie.

V ČR v současnosti působí malá komunita oblátů v Kroměříži a na poutním mariánském místě v Klokotech u Tábora. Zde začínají s lidovými misemi a pravidelnými „miniexerciciemi“ pro mládež.

Řeholní oděv je černá klerika s oblátským křížem za pasem, který se dostává při věčném slibu. V misijních zemích, kde je horko, nosí obláti bílou kleriku.

Noví členové jsou přijímáni do tzv. přednoviciátu, který není ovšem nutný, podle toho, jaké má uchazeč vzdělání. Samozřejmě je nutná maturita. Noviciát trvá jeden rok. Po jeho ukončení skládá novic tři dočasné sliby a pak slib věčný. Ten je jeden, a při něm se bratr zavazuje k věrnosti kongregaci až do smrti.

Kontaktní adresa:

Kongregace oblátů P. Marie Neposkvrněné
Staroklokotská 1
390 03 Tábor

TIP NA

PRÁZDNINOVÉ ČTENÍ

JACQUES FESCH: ZA PĚT HODIN UVIDÍM JEŽÍŠE

deník z vězení, ZVON, s.r.o., Praha 6, 1998

Je velmi těžké říci něco o této zvláštní knížečce. Snad jen, že je velmi osobní a hlubokou výpovědí člověka, který při svém čekání na smrt objevil Ježíše Krista jako „osobního Boha“. Svoji výpověď o těžkostech i radostech hledání adresoval své dceři Veronique, ale v konečné podobě ji lze chápat i jako poselství přesahující hranice mnoha generací.

...z věnování dceři...

„...Jestliže se mi však na konci těchto stránek podaří vytvořit v tobě prostor, aby ses mohla dotknout toho, co znamená život, skutečný život, který začíná na tomto světě, aby se rozvinul tam, kde vše je světlem, jestliže vytušíš velikost a cenu duše a nepatrnost toho, co se nazývá ‚pozemský úspěch‘, pak tyto řádky nebudou zbytečné a možná jednou ty sama, Bůh ví, při jaké zkoušce, budeš čerpat z tohoto tobě tak blízkého příkladu sílu a odvahu rozlišit, odkud přichází světlo.“

Jak často jsme skleslí a malomyslní! Celou naši lidskou slabost vyjádřil Fesch v několika větách:

6. srpna

„...Pán se dává poznat všem, kdo ho vzývají, ale není to on, kdo dělá první krok. Je třeba, aby člověk projevil určité malé úsilí své vůle směrem k němu. Proto mnohé zkoušky, které se v lidských očích zdají katastrofální, nejsou ničím jiným než milostmi, jež uvádějí člověka do ideálního stavu pro toto úpěnlivé zvolání k Božímu milosrdenství.“

Velmi sugestivně popisuje i svůj vztah k okolí a své prožívání Božího působení.

17. září

„...Je deprimující mít dojem, že všichni považují mou víru za jakýsi výplod autosugesce, umocněný výjimečnou situací, v níž se ocitám. Na mé nadšení pohlížejí s nedůvěrou, a když píši, že procházím obdobím opuštěnosti, cítím, že je to trochu uklidňuje! Vůbec nic nepochopili! Bůh toho používá jako prostředku, aby mě pozvedal stále výš, prostřednictvím jakýchsi stupňů, oddělených více či méně hlubokými poklesnutími, aby mě vnitřně očistil... Bůh se ze mě snaží vytěžit všechno, co se dá, piplá se s detaily, abych mohl předstoupit ‚před Boží tvář svatý a neposkvrněný v lásce‘.....již skoro dva měsíce zakouším agonií. Krok za krokem umírám zemi a rodím se pro nebe.“

Stále si je vědom, že žádná milost není ‚zadarmo‘.

19. září

„...Je třeba, abych si mohl říci, že jsem skutečně daroval všechno, kromě toho nejnezbytnějšího pro život. Ačkoli někde v hloubi duše je k darování stále o něco víc, než o čem si myslíme, že je maximum!“

Poslední zápisky z Deníku jsou z noci před popravou. Jacques byl dokonale smířen se smrtí a rozhodnutý obětovat svůj život Bohu.

30. září

„...Nezabijí mne za to, co jsem udělal, ale pro výstrahu a pro státní zájmy! Trochu se to podobá Kaifášovu prohlášení: ‚Nechápete, že je nutné, aby jeden člověk zemřel?‘ Nevím, zda někdo zakopne o kámen, který stavitelé zavrhli, ale v každém případě, podle Ježíšova příkladu, úpěnlivě prosím nebe, aby kvůli mně nebyl nikomu připočten ani jeden hřích.“

Jacques Fesch byl popraven v noci z 30. září na 1. října ve věznici v Santé.

(Mach)

SETKÁNÍ DĚTÍ S OTCEM BISKUPEM

26.5. jsme se vydali autobusem do Hradce Králové na setkání s Otcem biskupem. Jelo nás celkem 47 (43 dětí a 4 dospělí). V autobuse vládla dobrá nálada. Po úvodní modlitbě si děti i dospělí zpívali (až na některá ‚individua‘, která se bavila jinak, leč taky dobře).

V novém Adalbertinu nás přivítal Josef Kajnek. Po uvítání byly děti rozděleny do skupin podle věku a dále do podskupin po cca 10 dětech. Jen nejmladší věková skupina byla v jedné místnosti a všechny bravurně zvládala Broňa Halbrštátová a její pomocnice.

Téma bylo - *JÁ JSEM CESTA, PRAVDA I ŽIVOT* a všechny aktivity (jako různá bludiště, křížovky apod.) byly zaměřeny na toto téma.

Chvilí před polednem jsme posílili svá těla potravinami a hodinu nato i své duše při mši svaté, doprovázené rytmickými písněmi. Ačkoli jsme byli nasyceni tělesně i duševně, neodpustili jsme si ještě zmrzlinku na ukončení našeho výletu. Domů jsme se vraceli unavení, ale radostní.

A co na závěr? Snad jen poděkovat sestře Ludmilce, protože vše měla dobře připravené a její klid a úsměv vládl nade vším.

(AM)

ZE ŽIVOTA MLÁDEŽE

Čarodky - 7. května

Letošní slet se konal o týden později, než je obvykle zvykem. Přistávací plochu čarodějnicím poskytla turecká pískovna.

Náročná příprava probíhala už od samého rána. Každý si určitě umí představit, kolik úsilí je potřeba k nakládání makrel, kuřátek a zajíčků. V žádném případě také nelze zapomenout na statné dřevorubce, kteří očekávaným čarodějnicím připravovali hranici k důstojnému rozloučení.

Samotný program začal kolem páté odpoledne. Četa ochotníků (kuchařů) začala kuchtit speciální čarodějnické menu. Zbytek lidíček se odebral na louku běhat za kulatým nesmyslem. Určitě se nenudili, vždyť řvali jako pavíani, běhali jak potrefené srnky,... do té doby, než je pod nosem začala šimrat libá vůně makrel a kuřátek. Mezitím se nás stačila sejít pěkná banda. Potom jsme se společně usadili, obřadně zapálili slavnostní hranici a kuchaři začali servírovat vynikající večeři. Všechna čest, ani knížata by zajisté nepohrdla. Kuchaři, "d...!"

Celý večer nám zpříjemňovali muzikanti hrou na kytary a zpěvem nejen táborových hitů. Při trávení večeře jsme si poklábosili. Najednou se zatahla obloha a za mohutného hrčení motorů a burácivého řevu přilétly čarodějnice. Začaly tančit kolem plápolajícího ohně a tak dělat svůj každoroční rituál. Dokonce se našlo i pár sličných čarodějů, kteří se k nim (ne)dobrovolně přidali. A jak je zvykem, jedna naše krásná sestřička tento slet nepřežila. Jak se to stalo? Jen jedna malá jiskra padla na její šat a bylo rozhodnuto.

V poslední části pozdního večera jsme si zahráli bojovky,... a tádydádýdý domů.

(OnJaMa)

Setkání s písní (tentokrát pohledem „ptáčka zpěváčka“)

Ten, kdo na Setkání s písní byl, určitě ví, jak oslovující tam byla atmosféra. A pro ty, kteří nemohli z nějakých důvodů přijet, se vynasnažím tento kulturní svátek a jeho atmosféru popsat. Začnu pěkně od začátku. Každé pořádné setkání se musí také pořádně připravit, a proto již několik měsíců předem jsme začali nacvičovat. Vyvrcholením všech zkoušek byla ta generální, na které bylo vidět, že se všichni snaží, aby Setkání s písní bylo co možná nejlepší. Užili jsme si zde kupu legrace a vtipů, ale i problémů a starostí s nastavováním a rovnáním aparatury, s laděním nástrojů, tišením nedočkavých zpěváků atd. No, zkrátka ten den (v sobotu) byla orlovna úplně naruby. Tak ale teď už se přeneseme do orlovny o den později – neděle 6. května v 13 hodin 55 minut (cca). Už, už se na podiu objevují Josef s Katkou a startují akci slovy: „Tak jsme se tu zase po roce sešli, letos již na 5. ročníku Setkání s písní a jsme moc rádi, že se

vás tolik sešlo, však nebudete litovat...“ V sále utichl šum a na tvářích lidí se rozzářil úsměv, když na podium skáčí první zpěváci, konkrétně Schola z Bystřice, po této skupině dále zpívají: Koušek světla ze Světla nad Sázkou (až z takové dálky, tedy ti mají kuráž) a konečně Little band & dolnočermenská mládež (ti zpívali taky pořádně a ty bubny s dalšími nástroji!) Nečekán, ale zván přijel Michael (sám nám zazpíval několik písní). Potom si tam přicupala Mini mládež z Dolničky, po „špuntících“ se přičítal Přílet z Letovic (jako vždycky super hlásky) pak Rytmika z Dolní Dobruče (taky velmi dobří, a co jich tam bylo) a nakonec schola z Letohradu (tradičně skvělejší team). No a je po programu, doufám, že vás tím nezklamou. Však se zase uvidíme a za rok něco nacvičíme. Tak takhle probíhalo letošní Setkání s písní.

(Lu)

Večer mladých v Ústí nad Orlicí

V pátek 18. května se uskutečnil první Večer mladých v Ústeckém vikariátu. Myslím, že zcela záměrně to bylo zrovna tento den, den papežových narozenin. Svatý otec si přeje a dal také podnět k setkávání mladých na celém světě. A tak i my, zpočátku nevědomky jsme přijeli do Ústí slavit jeho narozeniny. Startem byla mše svatá a pokračovalo se na faře. Tohle setkání mělo řešit otázky jak, co, kdy, kde atd., takže bylo spíše formační a informační. Vyplynulo z něj, že cílem Večerů mladých je především dát možnost k setkávání zvláště těm, kteří nemají své vlastní společenství. Dále je to jedna z cest k poznávání se navzájem, možnost rozšířit své znalosti Bible ale také třeba zahrát si fotbal. Program se bude postupem času měnit podle požadavků a přání všech zúčastněných. Večery mladých by se měly konat každý měsíc. Místo a čas konání budeme v Poutníku zveřejňovat.

Setkání hnutí Praha – Paegas aréna

„Děcka, mám pro vás takovou nabídku. Ke konci dubna proběhne v Praze setkání křesťanských hnutí. Už tady mám pozvánku a program už taky zhruba znám.“...Takhle nějak jsme dostali první zprávu. (ústý Petra na jednom z březnových setkání na faře) Mě ta zpráva moc „nevzala“ nebo spíš „jedním uchem tam, ... A musím říct, že jsem nebyl tak úplně sám. Říkal jsem si. „Nějaký hnutí, to přece není nic pro mě. Do Paegas arény bych sice jel, ale radši na hokej. A vůbec, co bych tam celý den dělal.“ Těch důvodů bylo mnohem víc, však to znáte, když se nechce tak se prostě nechce. Ale Petr do nás vytrvale „bušil“ při každé příležitosti a mně pak došlo, že právě mně a nám všem, kterým se tam nechce by to nejvíc prospělo. A co, když bude nejhůř, sednu na metro a hurá na Václavák. Čas plynul, my jsme se navzájem přesvědčovali a přihlašovali a nakonec taky dočkali. Ani nevím, kolik nás jelo, ale vědělo se o nás nejen v autobuse, ale i v „kotlí“ Paegas arény. Už si přesně nevzpomínám na program (viz pozvánka), ale zpočátku, než se to „rozběhlo“ jsem si

kreslil, četl, učil se?! a hlavně přemýšlel, jak to vydržím. Na pódiu mezitím vesele zpívali, představovali zástupce hnutí a podávali různé informace, ale to všechno poněkud unikalo mé pozornosti. Až do chvíle, kdy byl ohlášen balet. „Jdu se projít“, oznámil jsem stroze svým sousedům. Oni byli naštěstí jiného názoru a tak jsem prostě zůstal sedět. A nelitoval jsem. Řeknete si balet, ale **TENHLE** měl opravdový děj a bylo v něm řečeno hodně, i když do ticha zněly jen hudební nástroje. Ve své duši jsem tak nečekaně objevil cit pro tento druh umění. Po baletu, tuším že v podání Italů nastal všeobecný rozruch, neboť před naše zraky vystoupila Chiara Lubichová, představitelka hnutí Fokolare. Působila na mě dojmem pokorné milé ale energické a zásadové dámy, která žije a pracuje ne pro sebe, ale pro bližní a hlavně pro Ježíše! Mluvila o hnutí, o jeho práci a významu a také o lásce a vztazích. Pak jsem nějakou dobu tak trochu vypustil až do chvíle, když z úst překladatelky zazněla slova: „Oděvem křesťana je radost.“ Nevím sice v jaké souvislosti zazněla, ale každopádně mě donutila přemýšlet. Uvědomil jsem si, jak často a taky zbytečně jsem „nahý“ a jak často o tyto duchovní šaty připravuji své bližní. Z dalšího programu bych toho mohl vybrat ještě mnoho včetně neplánované prohlídky Prahy na konec, ale o tom co jsem si 28. dubna z hlavního města přivezl jsem Vám už napsal. Nezbyvá mi než popřát nám všem, abychom radost nejen prožívali, ale hlavně působili – vždyť jsme křesťané!

(tommy)

DOVOLENÁ, PRÁZDNINY

Kdo by se netěšil na dovolenou nebo na prázdniny? Jistě si každý rád po odvedené práci odpočine od všeho, co vyčerpalo jeho síly a unavilo jej. Psychologové říkají, že by každý člověk měl umět aktivně odpočívat. Duševní práci nahradit klidnou prací fyzickou a těžkou fyzickou práci nahradit prací duševní. Mezi duševní odpočinek, pro nás věřící, bezesporu patří i duchovní aktivita, nikoliv odpočinutí od Božích přikázání a Boží přítomnosti. Mějme proto na paměti, že o naší dovolené, či prázdninách,

Bůh dovolenou ani prázdniny nemá!

Otec Pavel a redakce Poutníka Vám všem přeje krásné zážitky o dovolených a prázdninách, načerpání nových sil, radost z nových poznání krás a přátelství, stálou přítomnost a ochranu Boží a šťastný návrat domů z cest!

Pravidla soužití se psem

1. Pes do domu nesmí.
2. No dobře, do domu smí, ale jen do některých místností.
3. Pes smí do všech místností, ale nesmí lehat na nábytek.
4. Pes smí lehat jen na starý nábytek.
5. Tak jo, smí lehat všude na nábytek, ale nesmí spát s lidmi v posteli.
6. O.K., pes smí do postele, ale jen když ho tam pán zavolá.
7. Pes smí spát v posteli, kdy se mu zachce, ale nesmí zalézat pod peřinu.
8. Pes smí pod peřinu, jen když ho tam pán pozve.
9. Pes smí spát pod peřinou každou noc.
10. Lidé mohou pod peřinu jen se svolením svého psa ...

VÝSLEDKY CHARITNÍCH SBÍREK

Krabičková sbírka ve farním kostele

Krabičková sbírka proběhla v našem kostele od počátku adventu roku 2000 do neděle, kdy jsme letos slavili pouť ve farním kostele sv. Jiří. Díky štědrosti Vás všech věřících se podařilo nashromáždit mnoho věcí, které byly odeslány ve dvou velkých balících Oblastní charitě Pardubice pro zahraniční misie.

Podařilo se shromáždit: krabička dětských hraček, krabička čistých přání, krabička použitých pohledů, krabička psacích a kreslicích potřeb (tužky, pastelky, propisky, gummy), několik sešitů, bloků a čistých papírů, krabička drogistických a hygienických potřeb, pexeso, omalovánky, puzzle, sada mýdel Lux + 4 ks., 10 ks. slunečních brýlí, 16 ks. optických kompl. brýlí v pouzdrech, 28 optických kompl. brýlí bez pouzder, 9 párů optických skel, hokejky a obroučky k brýlím, 5 krabiček vystřizovaných známek z korespondence a 425,- Kč. Z peněz bylo použito 125,- Kč na poštovné 4 balíků (2 balíky do Pardubic, 1 balík do Otrokovic - pohlednice, 1 balík do Letohradu - kódy) a 300,- Kč bylo odesláno na konto Oblastní charity Pardubice.

(Pozn. Pokud jsou zmiňovány krabičky, jedná se o krabičky od kostkového cukru.)

Sbírání kódů 859...

Paní Karáskové do Letohradu bylo již odesláno 7 krabic kódů. Nedokážu odhadnout kolik tisíc kódů jsme tak nasbírali. Za 1 milion nashromážděných kódů již obdržel postižený Pavlík B. z Prahy elektrický vozík. Kódy samy o sobě však nemají žádnou cenu. Pouze dokládají dva stimuly:

1. Zájem veřejnosti o koupi výrobků tuzemských výrobců, kterým se zvýší jejich odbyt i výroba a ze zisku pak tito výrobci financují nákup elektrického vozíku pro postiženého.

2. Sbíráním kódů vyjadřují sběratelé své charitativní citění s postiženými a jejich ochotu jim pomoci.

Zde se sluší vyjádřit poděkování obchodu Dvořákových, odkud je získáváno největší množství kódů od našich občanů, dále Červenému kříži z Petrovic a samozřejmě také těm, kteří jste mi kódy vkládali do krabiček v kostele, nebo mi je osobně předávali.

Kódy se dále sbírají a hledá se další český sponzor pro financování dalšího el. vozíku pro postiženou osobu.

Pomůžeme „adopci na dálku“?

Arcidiecézní charita v Praze zprostředkovává t. zv. „adopci na dálku“. Adopce se mohou účastnit jednotlivci, i farní kolektivy. Co to znamená? Především je nutné každoročně nastrádat obnos 5 000,- Kč do doby, než bude dítě vyučeno, přihlásit se na adopci u výše uvedené charity a ostatní již zařizuje charita sama. Charitou je pak zprostředkována zpětná informace a fotografie „adoptivního dítěte“ a jeho adresa. S dítětem je možné udržovat písemný styk a zámožnějším je umožněna i návštěva adoptivního dítěte v jeho zemi, prostřednictvím charity.

Účelem této adopce je zajistit vzdělání a podpořit výživu jednoho nejhudšího dítěte v Indii, Pákistánu nebo ve vybrané zemi Afriky (zemi je možné si vybrat). Tím, že jedno dítě získá vzdělání a řemeslnou profesi ve vzdělávacích zařízeních, které vedou odborné řádové sestry, je předpoklad, že v dospělosti bude vzdělávat další desítky dětí. Takovýmto způsobem lze přispět k důstojné existenci, ke vzdělanosti a lepším životním podmínkám obyvatel chudých zemí. Tato pomocná akce se vlastně řídí příslovím: „Chceš-li pomoci hladovému člověku, nedávej mu rybu, ale nauč ho ryby chytat!“

V časopisu „Misionář“ jsou nabídky zemí dětí pro „adopci na dálku“. Napadlo mě, jestli by se sehnalo u nás ve farnosti několik ochotných a štědrých farníků, abychom tak dali dohromady každoročně onen obnos 5 000,- Kč a pomohli jednomu nuznému dítěti ke vzdělání a odborné profesi? Pokud by byl někdo ochotný v naší farnosti finančně pomoci uskutečnit tuto akci, stačí mi sdělit adresu

a výši finančního daru a na ostatním se pak dohodneme společně. Tuto informaci mi, prosím, podejte do 31. července 2001.

Samozřejmě, že se budeme řídit oním osvědčeným pravidlem z evangelia: „Ať neví pravice, co dává levice!“ a „Cokoliv jste učinili jednomu z mých nejmenších, mně jste učinili!“

Děkuji za veškerou pomoc a podporu, za Vaše pochopení a štědrost a děkuji i za Vaši ochotu pomoci potřebným. Bůh Vám odplatí za vše!

VI. Jansa, DČ čp. 7

NABÍDKA NAHRÁVEK ČESKÉ DUCHOVNÍ HUDBY

- **Bohuslav Matěj ČERNOHORSKÝ** (1684 - 1742)
(Toccat a fuga C dur - Vesperae minus solennes - Regina coeli - Fuga D dur - Quare Domine irasceris - Fuga c moll - Quem lapidaverunt - Fuga F dur - Laudetur Jesus Christus), *pouze kazeta 130 Kč*
- **František Xaver BRIXI** (1732 - 1771)
(Regina coeli - Koncert pro varhany a orchestr C dur - Aria de Communionem - Missa solemnis in D), *CD 230 Kč, kazeta 130 Kč*
- **Vánoce u sv. Jakuba**
(P. Lohelius OEHLISCHLÄGEL: Missa pastoralis in D - P. Česlav VAŇURA: Laetentur coeli - A. LAUBE: Pastorella - František Xaver BRIXI: Reges de Saba), *CD 230 Kč, kazeta 130 Kč*

Nahrávky je možno zakoupit výhradně u vydavatele, to jest v sakristii basiliky sv. Jakuba v Praze 1, u členů souboru Cantores Pragenses a na adrese Marie NOVÁKOVÁ, Na poříčním právu 4, 128 00 Praha 2, tel. 02/24918940

TIP NA VÝLET

Nastává čas prázdnin a dovolených, jednodenních i delších výletů. Rozhodujeme se, kam a na co bychom se mohli podívat. Protože i při tomto našem výběru mohou důležitou roli sehrát informace, přináší toto vydání Poutníka tip na zajímavý výlet. Jedná se o popis cesty po hřebenu Hrubého Jeseníku, jehož část od vrcholu Šerák po Červenohorské sedlo je pro nás poměrně dobře dostupná vlakem.

Nabízí se možnost přechodu celého hlavního hřebenu Jeseníků od Šeráku přes Praděd až po sedlo Skřítek (2 denní cesta v délce 34 km) i podstatně kratších tras v oblasti západní části hřebenu - např. Ramzová - Obří skály - Šerák (6 - 12 km).

Ramzová - Šerák - Keprník - Červenohorské sedlo - Kouty nad Desnou

Od nejnávšně položené rychlíkové stanice v Čechách, Ramzové (760 m n. m.), se vydáme směrem k dolní stanici sedačkové lanové dráhy. Její nosné sloupy, rozestavěné strmě vzhůru podél širokého pruhu sjezdovky, nelze přehlédnout. Lanovku

můžeme využít pro překonání 560 výškových metrů na úseku dlouhém přes 3000 m. Její horní stanice je umístěna těsně pod vrcholem Šerák (1351 m n. m.), který je z Ramzové přístupný také po pěšině s červenou turistickou značkou. Při prudkém stoupání dlouhém asi 6 km musíme počítat s vynaložením určitého úsilí. Oba způsoby výstupu na jeden z nejdostupnějších vrcholů Jeseníků můžeme zkombinovat využitím prvního úseku lanovky na mezistanici Čerňava, kudy

prochází pěšina (červená turistická značka) na vrchol.

Stoupáme-li na vrchol po této pěšině, mineme krátce před jeho dosažením odbočku vpravo opatřenou červenou a modrou značkou, která pokračuje jihovýchodním směrem po hlavním hřebenu Hrubého Jeseníku. Odtud nám na vrchol zbývá jen asi 500 m cesty, poté se před námi objeví chata Jiřího. Ta byla vybudována německým turistickým spolkem v r. 1888. Chata je pojmenována po vratslavském biskupovi Jiřím Koppovi, který její výstavbu vydatně podporoval.

Objekt, jehož poslední rekonstrukce proběhla v r. 1987, nabízí možnost ubytování a stravovací služby denně od 9 do 18 hodin.

Z vrcholu Šerák se vrátíme zpět na rozcestí, z něhož pokračujeme po červené značce dál po hřebenu. Vystoupíme na další z vrcholů, Keprník (1423 m), který nabízí nádherný kruhový výhled. Za velmi dobrých podmínek je možné zahlédnout Sněžku a Beskydy. Po prudkém svahu sestoupíme do sedla, odkud nás čeká výstup po úbočí Červené hory k Vřesové studánce. Podle pověsti si její vodou vyléčil zrak jeden lesník, který na důkaz svého vděku zavěsil na strom nad pramenem obrázek s náboženským motivem. Ve 2. polovině 17. století zde byla postavena kaple, kterou o dvěstě let později nahradil kostelík. Koncem 19. století byla poblíž vybudována chata, kterou si návštěvníci hor velice oblíbili. Objekt však "nepřežil" hospodaření podniku R a J Jeseník, jenž vyústilo v r. 1988 v jeho demolici.

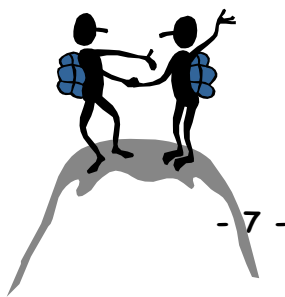
Od Vřesové studánky pokračujeme po klesající široké cestě na Červenohorské sedlo (1013 m). Zde se nachází několik chat vybudovaných postupně již od poloviny 19. stol. Několik provozovaných objektů nabízí možnosti k ubytování i k občerstvení znavených turistů denně od 7 do 22 h. Blízké okolí sedla je významným a pro svoji dostupnost motoristům hojně využívaným střediskem zimních sportů.

Z Červenohorského sedla sestoupíme po široké lesní cestě značené žlutou turistickou značkou do obce Kouty nad Desnou. Odtud vede poměrně frekventovaná, po ničivých povodních v r. 1997 sružením obcí "Desná" obnovená a provozovaná železniční trať. Jízdní řád této železnice je uveden v celostátním řádu ČD.

Vybrané vzdálenosti na popsaném úseku: Ramzová žel. Stanice - Šerák (6 km) - Keprník (9 km) - Vřesová studánka (12,5 km) - Červenohorské sedlo (16 km) - Kouty nad Desnou (přibližně 20 km).

Na závěr připojím poznámku o časové náročnosti přechodu popsaného úseku. S využitím dolního úseku lanovky Ramzová - Čerňava při chůzi v nepřilíš svižném tempu je poměrně snadné dorazit do cíle v Koutech nad Desnou za 3,5 hodiny.

(RM)

KULTURNÍ KALENDÁŘ

1.7. – 26.8.	MÝMA OČIMA – výstava obrazů a keramiky M.Šmokové Vernisáž výstavy 1. července v 18.00 hodin Otevřeno denně Po - Pá 9 - 12 13 – 17 So – Ne 9 – 12 13 – 16 informační centrum v Jablonném nad Orlicí	
Pá 6. 7. – 20.00 hod.	KONCERT – závěrečný varhanní koncert A.GUERZONI (Itálie) kostel sv. Bartoloměje v Jablonném nad Orlicí	
So 21.7. – 20.00 hod.	MYSLIVECKÝ TÁBORÁK u myslivecké chaty v Dolní Čermné K tanci a poslechu hraje „Betty“	
Ne 5.8. – 14.00 hod.	POSEZENÍ S DECHOVKOU na Mariánské Hoře	
So 11.8. – 17.00 hod.	ZAHRADNÍ SLAVNOST v areálu sauny u rybníka v Dolní Čermné Hraje skupina Betty	
Ne 12.8. – 19.8.	TÝDEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ MUZEA ve staré budově ZŠ (uprostřed náměstí) I. poschodí v Dolní Čermné Otevřeno o nedělích 8.30 – 11.30 14.00 – 18.00 všední dny 9.00 – 11.30 14.30 – 18.00	
Ne 19. 8. – 10.15 hod.	Poutní slavnost v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Letohradě na Orlici	

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V červenci 2001 oslaví:

50 let	paní Alena Faltusová	z Verměřovic
79 let	paní Marta Formánková	z Horní Čermné
78 let	paní Jarmila Tomanová	z Dolní Čermné
88 let	pan Petr Dušek	z Petrovic
85 let	pan Josef Moravec	z Jakubovic
80 let	pan Josef Trejtnar	z Dolní Čermné
78 let	paní Marta Bednářová	z Dolní Čermné

V srpnu 2001 oslaví:

75 let	paní Anna Marková	z Verměřovic
83 let	paní Marie Nastoupilová	z Dolní Čermné
77 let	paní Anna Junková	z Dolní Čermné
84 let	paní Filomena Mačátová	z Verměřovic
65 let	paní Anežka Pecháčková	z Dolní Čermné
55 let	pan Jan Vacek	z Dolní Čermné
79 let	pan Jan Marek	z Verměřovic
50 let	Ing.Milada Nováková	z Dolní Čermné
65 let	paní Emílie Hrdinová	z Dolní Čermné
77 let	pan Otto Cejnar	z Dolní Čermné

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byl pokřtěn a stal se členem Kristovy církve:

v Petrovicích 16.6.2001 Tomáš Mazák z Petrovic

Rodičům Tomáše rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu obou jejich dětí.

Otec Pavel

Není nad původnost - každý po ní touží. Všichni chodí přes most, tak já půjdu louží.

(K. H. Borovský)

Pesimista vidí v každé šanci problém, optimista v každém problému šanci.

(pozitivní psychoterapie)

Kdo činí druhé vedle sebe malými, nebude nikdy velký.

(J.G.Seume)

Lidé nazývají výchovou, když mladým vštěpují své chyby.

(Fritr de Originis)

ZE ŽIVOTA.....

Naše dny plynou jeden za druhým. Přinášejí věci veselé i smutné. I v našem duchovním životě to jde jednou nahoru, jindy zase dolů. A i když máš svatá, modlitby či písně nejsou ve svém principu nic k smíchu, přesto se „s nimi“ občas zasmějeme. No, řekněte, kdo z vás si nepamatuje nějaké přehnutí, slovní hříčku či „vlastní úpravu“ textu, které se ještě po letech spolu s přáteli zasměje?

Za posledních pár let jsem se v podobných situacích zasmála tolik, že jsem se rozhodla některé z těchto úprav posbírat a zveřejnit.

Doufám, že se nikdo nepohorší... a pokud vám následující řádky připomenou podobný „přebrept“, určitě nám napište, zveřejníme jej v některém z dalších čísel Poutníka.

MODLITBY, JAK JE NEZNÁTE.....

- ... chléb náš vezdejší dej nám dnes...
☺...chléb náš vedlejší dej...
- ... jakož i my odpouštíme ...
☺...JAKOŠIMI – autor měl dokonce představu, jak ono „jakošimi“ vypadá ...a kde je...
- ... za dnů Poncia Piláta byl umučen...
☺...za dnů Ponci (jméno těch dnů) a Piláta
☺...za dnů Poncia – Piráta
- ... trpěl pod Pontským Pilátem...
☺... pod koňským Pilátem...
- ... a požehnaný plod života tvého...
☺...a požehnaný plot...
- ... živote, sladkosti a naděje naše...
☺...Živote sladkostí...
- ...ty jediný jsi svrchovaný...
☺...ty jediný jsi sprchovaný...
- ...sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího...
☺...sedí na krabici?- to se onomu autorovi nezdálo – krabice v nebi.
Na to usoudil, že to musí být pramice.
- ...třetího dne vstal z mrtvých ...
☺...mami, proč spal v mrkvích?...
- ...andělíčku můj strážníčku, opatruj mi mou dušičku...
☺...opatruj mi mou nožičku...
- ...požehnej nám tyto dary, které z tvé štědrosti požívati budeme...
☺...které z tvé štědrosti požívat budeme...
- ...za chleba dar, za díla zdar, buď tobě, Bože, dík...
☺...dotaz osmiletého dítěte: „Co je to LAZDAR?“

CITACE Z BIBLE, JAK JE NEZNÁTE.....

- ...nebudete-li jako děti, nevejdete do Božího království...
☺...nebudete-li jako děti, nevejdete SE do Božího království...

Z RYTMICKÝCH PÍSNÍ.....

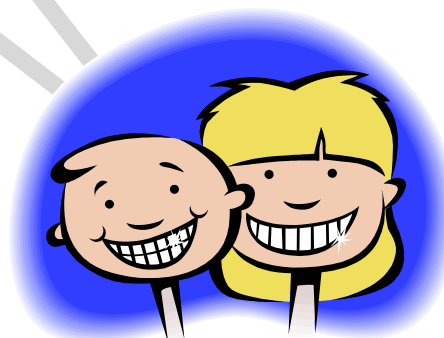
- ...mezi hvězdami, nahoře, kde má svůj chrám...
☺...nahoře, kde má svůj chrám – to vymyslela cca sedmiletá dívenka, její o čtyři roky starší sestřička podotkla, že otoman by byl možná lepší...
☺... na hoře, kde ...?

PÍSNĚ KE MŠI SV.

- ...Goliáš obloupen, člověk jest vykoupen...
☺...Koniáš oloupen...
☺...Goliáš obloupán, člověk jest vykoupán...
- ...Nám chystá v nebi příbytek a nový...
☺...nám chystá v nebi přípitek...

A TOHLE ZNÁTE?

V 7,20 za farníky..... v 7,20 za parníky????

(Mach)

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Červenec 2001				
1.7.	Ne	13. neděle v mezidobí	7.30	p. Matoušková 305
			16.00	Faltusovi 356
8.7.	Ne	14. neděle v mezidobí	7.30	p. Štěpánek 221
			16.00	Vašíčkovi 349
15.7.	Ne	15. neděle v mezidobí	7.30	Vackovi 197
			16.00	Kunertovi 300
22.7.	Ne	16. neděle v mezidobí	7.30	Bednářovi 302
			16.00	Formánkovi 203
29.7.	Ne	17. neděle v mezidobí	7.30	Havlíčkoví 341
			16.00	Vyhnálkovi 351

5.8.	Ne	18.		vá 281
				102
12.8.	Ne	19.		332
				i 252
15.8.	St	Nan		,
		Mar		29
19.8.	Ne	20.		vá 177
				195
26.8.	Ne	21.		177
				202 HČ

Září 2001				
2.9.	Ne	22. neděle v mezidobí	7.30	Bláhovi 457
			16.00	Marešovi 264 HČ
9.9.	Ne	23. neděle v mezidobí	7.30	Nastoupilovi 3032
			16.00	Málkovi 77 HČ
16.9.	Ne	24. neděle v mezidobí	7.30	Pecháčkovi 207
			16.00	Pecháčkovi MH
23.9.	Ne	25. neděle v mezidobí	7.30	p.Šimková 99
			16.00	Macháčkovi 264 HČ
30.9.	Ne	26. neděle v mezidobí	7.30	Applovi 100
			16.00	Jurenkovi 160

PRO DĚTI

„Ty jsi Petr, to je Skála a na té skále zbuduji svou církev a brány pekelné ji nepřemohou.“ Tak vlastně Pán Ježíš ustanovil Petra prvním z apoštolů.

kráčí Pán Ježíš, a tak na výzvu vykročil z lodi a šel k Ježíšovi. Ale protože pochyboval, začal se topit.

AHOJ DĚTI!

Konečně nadešel ten dlouho očekávaný okamžik - poslední den školního roku. Vysvědčení, poslední zazvonění a pak už hurá na prázdniny. Zrovna tento den slaví svůj svátek všichni Petrové a Pavlové. Letos totiž svátek těchto dvou apoštolů připadá právě na pátek 29. června.

My si dnes povíme několik slov o svatém Petrovi.

Petr žil se svým starším bratrem a otcem na břehu Genezaretského jezera. Všichni tři byli rybáři a živili se lovením ryb. Petr se původně jmenoval Šimon. Jméno Petr dostal až při prvním setkání s Pánem Ježíšem. Později mu Ježíš řekl:

Možná někteří z vás znáte i další, velice důležitá, slova, která Ježíš Petrovi řekl: „Tobě dám klíče od nebeského království a cokoliv rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i na nebi.“ Proto si můžeme všimnout v kostele na obrazech, že sv. Petr bývá zobrazován s klíči.

Jak už bylo uvedeno na začátku, Petrův život byl úzce spojen s rybolovem. Odtud vychází také další příběhy, které čteme v evangeliu.

Jednou, po dlouhé noci, kdy se nepodařilo ulovit žádné ryby, vybídl Pán Ježíš Šimona Petra, aby odrazil na hlubinu a spustil síť. On poslechl a síť se pod tíhou ryb téměř trhaly. Všichni rybáři nad tímto zázrakem užasli. Petr padl Pánu Ježíši k nohám a ten mu řekl, aby ho následoval, že z něho udělá rybáře lidí.

Jindy zase byla zkoušena Petrova víra. Na loďce zmítané silným větrem už byli všichni rybáři velice unavení. Najednou k nim kráčel kdosi po vodě. Vyděsili se a přepadl je strach. Ježíš je však povzbudil. Petr se chtěl přesvědčit, že k nim skutečně

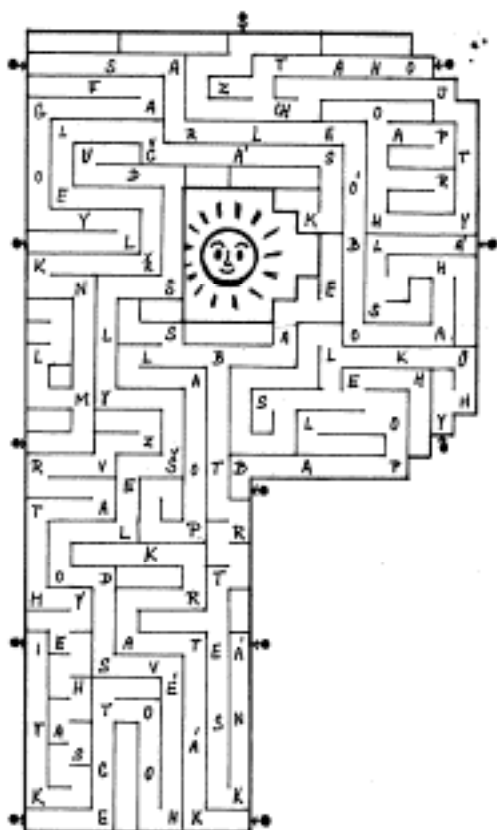
Ježíšovu výzvu, Pojd' za mnou! Petr poslechl a skutečně následoval Krista po celou dobu jeho veřejné činnosti. Byl s ním, když konal zázraky. Chyběl jedině při jeho ukřižování na Kalvárii, ale hned po zmrtvýchvstání, když se Kristus zjevil učedníkům na březích jezera, potvrdil Petrovi znovu, že ho ustanovuje svým nástupcem na zemi a třikrát mu důrazně opakoval: „Pas mé beránky!“

Proč si Pán Ježíš vybral právě sv. Petra? Nebyl to určitě člověk bez chyb. Dopouštěl se omylů, unáhleností a dokonce si určitě vzpomeneme, že to byl právě Petr, kdo třikrát Krista zapřel, než ho ukřižovali. Ale hořce toho litoval. Vždycky dokázal upřímně litovat svých chyb. Možná právě tato jeho upřímnost ho vynesla natolik, že se stal skálou pro vybudování církve.

Sv. Petr následoval Krista i v mučednické smrti na kříži. Ale protože se necítil hoden zemřít stejným způsobem jako On, žádal, aby ho ukřižovali hlavou dolů.

(podle knihy V jednom společenství)
(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

*Na světě není nic krásnějšího
než podivuhodná přátelství,
kterým Bůh dává vznikat
a která jsou odrazem
jeho nezištné a velkorysé lásky.*

Jacques Maritain

Čas prázdnin, čas volna, čas výletů a cestování s sebou vždycky nese i setkávání s novými lidmi. Možná se vám to už stalo, že jste třeba potkaly někoho, s kým jste se viděly pouze několik dní, ale přesto jste se staly přáteli a přátelství trvá nadále. Připadalo vám, jako kdybyste se znaly od malička, že si dobře rozumíte, že můžete tomu příteli všechno bez obav povědět. Zkrátka, bylo vám s ním moc příjemně.

Už mnoho moudrých lidí napsalo o přátelství spoustu nádherných slov. Najdeme je v nejrůznějších knihách. A také v té, která stojí nad všemi ostatními knihami. Když otevřeme Nový zákon, čteme slova evangelisty Jana:

*Už vás nenazývám služebníky,
protože služebník neví,
co činí jeho pán.
Nazval jsem vás přáteli,*

*Přátelství znásobuje štěstí
a zeslabuje
bolest, když se rozdělíme
o jedno i druhé.*

Joseph Addison

*Ježíši, příteli všech lidí,
spoj ty sám naše srdce, aby tento
svazek byl silný a trvalý.
Buď vždy tím třetím mezi námi,
abychom zůstali spojeni s tebou,
jenž jsi věčná Láska.*

Johann M. Sailer

*Přátelství je klíčem nabídnutým
člověku, aby znovu otevřel dveře
svého domova.*

Abramo Levi

neboť jsem vám dal poznat

všechno,

co jsem.....

Zbytek věty se pokuste najít v prázdninovém bludišti. Černé tečky označují možné vstupy do bludiště. Cest je mnoho, ale ne všechny vedou ke slunci. A z těch, které vás ke sluníčku přivedou, je pouze jedna správná. Vy na ní posbíráte řadu písmen, které dávají smysl pouze čtené od posledního k prvnímu. Pokud to vše zvládnete, můžete si doplnit chybějící slova a přečíst celý text.

O prázdninách vám přeji pěkné počasí a pamatujte, že:

*Opravdové přátelství je vzácné,
a jako každou hodnotu je musíme
hledat, objevit, chránit, žít a konečně
rozšiřovat do celého světa.*

Raffaele Pibiri

Řešení z minulého Poutníka: křížovka měla tajenku - TĚLO A KREV PÁNĚ.

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

13. neděle v mezidobí
1. července 2001
27. týden / 2001

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

2. července - pondělí 13. týdne liturgického mezidobí
19.00 Dolní Čermná – za Josefa a Marii Mačátovy a dva syny
3. července - úterý Svátek svatého Tomáše, apoštola
4. července - středa svatého Prokopa, opata
19.00 Dolní Čermná – za Viktorii a Františka Mannovy a jejich syna Františka
5. července - čtvrtek Slavnost SV. CYRILA, MNICHA A METODĚJE, BISKUPA
patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
7.30 Dolní Čermná – za Marii Novákovou, rodiče a sourozence
19.00 Verměřovice – na poděkování Pánu Bohu a za další životní ochranu
6. července - pátek první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
svaté Marie Gorettiové, panny a mučednice
19.00 Dolní Čermná – za Ladislava Vacka, bratra a rodiče z obojí strany
7. července - sobota první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce Panny Marie
6.45 Dolní Čermná – za nemocnou osobu
19.00 Petrovice – za Marii Markovou, manžela a vnučku Ludmilu

8. července - neděle – 14. v liturgickém mezidobí

- Dolní Čermná - 7.30 h. – za Josefa Mačáta a rodiče
Verměřovice - 9.00 h – za Františka Marka, manželku a rodiče
Mariánská Hora - 16.00 h – za Josefa a Marii Fišarovy

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

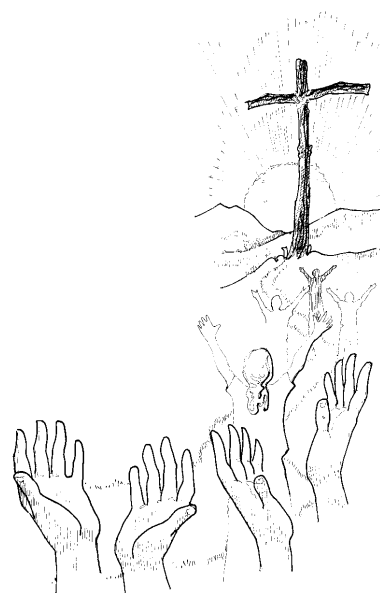
- ve farním kostele: středa od 17.00 – do 18.55 h.
pátek od 16.00 – do 18.55 h.

v ostatní dny se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté

- ve Verměřovicích: čtvrtek od 16.00 – do 18.55 h.
v Petrovicích: sobota od 18.00 – do 18.55 h.

Návštěva nemocných a starších farníků:

datum	den	místo návštěvy	doba návštěvy
5. července	čtvrtek	Dolní Čermná	dopoledne
6. července	pátek	Dolní Čermná	dopoledne

(Pa)

POUTNÍK, ČERVENEC/SRPEN 2001

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla čísla je 12. srpna 2001, Poutník vyjde 26. srpna 2001

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký, T. Macháček
Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.